

'Saó' ret homenatge a Rafael Sanus

La revista 'Saó', que manté viva la connexió entre església i progressisme al País Valencià, ha arribat als 26 anys de vida amb el seu tradicional sopar d'aniversari. Enguany, però, acompanya la celebració amb l'homenatge a una persona clau per als cristians valencians: Rafael Sanus, antic bisbe que va dimitir per diferències amb l'arquebisbe.

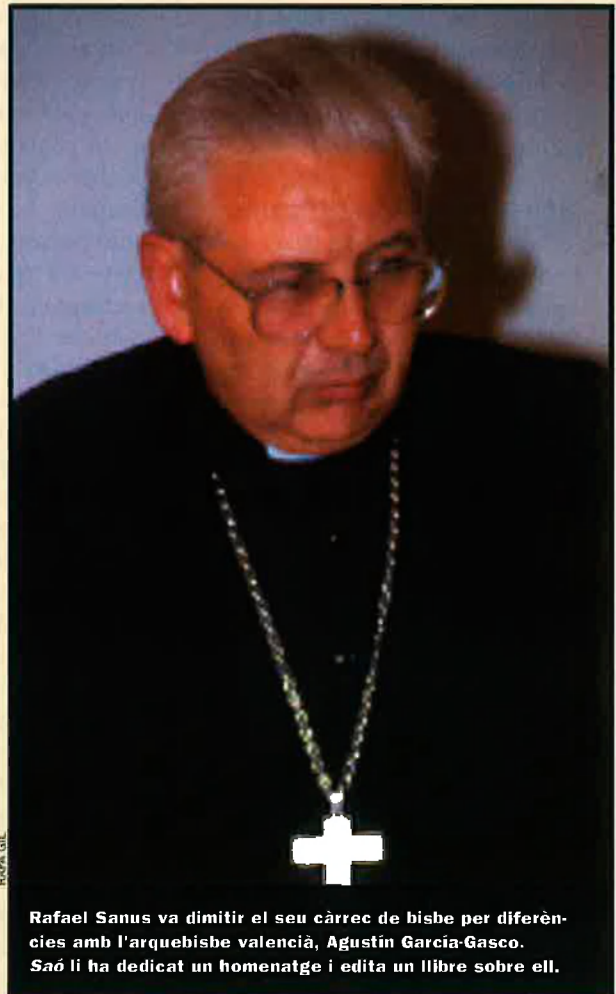
Xavier Mariscal ha realitzat un cartell molt mediterrani, i molt poc clerical, per a celebrar els vint-i-sis anys d'una revista clau del progressisme eclesial valencià. Es tracta de *Saó*, la veterana publicació que ha fet allò que l'església tradicional no ha fet al territori valencià: relacionar-se amb la cultura i la societat que fa avançar el país, i no condemnar-se a viure una existència allunyada i paral·lela.

El 18 d'octubre, a l'hotel Reina Victoria de València, *Saó* va fer la festa dels seus vint-i-sis anys i va homenatjar un home que personifica molts dels postulats de la revista. Es tracta de Rafael Sanus, antic bisbe auxiliar de València que, de manera insòlita, va dimitir fa dos anys el seu càrrec per diferències amb l'arquebisbe Agustín García-Gasco.

Certament, no hi ha dos homes més distints dins de l'església. L'alcoià Rafael Sanus sempre ha trobat un minut per atendre el clergat, sempre s'ha mostrat accessible a la premsa, i sempre ha pensat que l'estructura humana de l'església i el poble havien d'establir ponts de contacte, ponts de trobada. García-Gasco, en canvi, sempre s'ha sentit llunyà al clergat, no ha mantingut contactes amb els seglars si no estaven vinculats al poder —ha aparegut al costat de Zaplana en múltiples celebracions oficials— i no creu en la connexió església-societat. Més aviat al contrari. És admirador de l'Opus Dei i del seu fundador —l'únic sant Josepmaria del cel— i el concepte del progressisme el considera oposat al d'es-

glésia. Sanus, en canvi, va ser proposat per l'esquerra al Consell Valencià de Cultura. Però el PP el va rebutjar.

Sanus, com es pot imaginar, no és un revolucionari social a l'estil del subcomandant Marcos, i en determinades ocasions s'ha mostrat públicament oposat a temes com l'avortament. Però mai no ha negat atenció o vinculació a totes i cadascuna de les qüestions o necessitats que puguen afectar els fidels. Home d'una cultura i una profunditat espiritual reconeguda, ha explicat en més d'una ocasió que ell coincideix amb l'arquebisbe "en el contingut de la fe", però que discrepen en la manera d'explicar aquest contingut. I no solament això. De manera sorprenent, ha declarat que l'arquebisbe actuava "com un monarca més que com un pastor", i ha reconegut que la seua dimissió va fer evident la profunda divisió que batejava en l'església valenciana. Rafael Sanus, més que mai, exerceix ara d'allò que és: un home

Rafael Sanus va dimitir el seu càrrec de bisbe per diferències amb l'arquebisbe valencià, Agustín García-Gasco. *Saó* li ha dedicat un homenatge i edita un llibre sobre ell.

lliure i exemplar. *Saó* li ha dedicat un llibre, i també l'aplaudiment de tots aquells que reivindiquen el dinamisme en l'església.

Joan M. Oleaque